

[Boligministeren.]

daværende tidspunkt villige til at undlade nogen form for forrentning, hvis de bare fik frigjort pengene til det. Så langt har man altså ikke kunnet komme i denne sag, og jeg synes heller ikke på nuværende tidspunkt, det vil være rimeligt at gå så langt. Vi vil altså give ejerne den samme forrentning af deres penge, hvis de investerer i dette fornuftige formål at gøre vor ældre boligmasse bedre, gøre den mere tidssvarende.

Hr. Christophersen var især inde på, at dette var i høj grad til beskyttelse for lejerne. Jeg vil da ikke på nogen måde fragå, at man naturligvis skal beskytte lejerne imod en urimelig udnyttelse i form af en fupmodernisering eller i form af andre ting, som i virkeligheden ikke har det formål, man siger det har. Jeg tror dog, hr. Christophersen vil give mig ret i, at der her ligger en mulighed for at få forbedret vor ældre boligmasse, og heri ligger også nogle fordele for ejeren.

Jeg er glad for det tilsagn, man gav fra venstres side om at se på genhusningsproblemet, når der er tale om disse ret store lejeforhøjelser.

Til hr. Dahlgaard har jeg ikke mange bemærkninger, for jeg tog bemærkningerne nærmest som en opslutning om de ideer, der ligger i forslagene. De tekniske problemer, der kan være, kan vi se på i udvalget.

Det samme kan jeg sådan set sige til hr. Arne Larsen. Jeg har svaret på spørgsmålet, om man skal lave en grænse i kroner og øre, eller det skal være i procenter. Vi er naturligvis villige til at se på det, men jeg vil godt advare lidt imod at forlade tanken om en procentforhøjelse, da der jo her er tale om forskellige lejeniveauer.

Må jeg sige om de spørgsmål, der fra flere sider har været rejst om genudlejningsforhøjelserne i tilknytning hertil, at det er da muligt, det kan virke hæmmende over for visse ejere, at man har denne bestemmelse, men jeg har ment, den er rigtig. Der er her i mange tilfælde tale om moderniseringer, som

koster mange penge, og når lejen stiger med 100 pct. eller derover, må man tilgodesee, at disse genudlejningsforhøjelser indregnes, så der bliver tale om et ensartet lejeniveau i en sådan ejendom, der er blevet nymoderniseret.

Det er blevet nævnt, at ved at oprette disse ankenævne ville vi skabe en ny administration og dermed afstedkomme en fordyrelse. Jeg vil tværtimod mene, at der her er tale om en forenkling af administrationen. Jeg tror, at mange af de sager, der i dag må gå til boligretten, kan klares i ankenævnene. Der ligger også en forenkling i, at hvis man har fået en afgørelse for ét lejemål, er den efter dette forslag gældende for alle øvrige lignende lejemål i ejendommen, således at man ikke, som det i dag er tilfældet, skal komme rendende med hvert lejemål for sig. Der er som sagt en række enkeltheder, som vi kan se på i udvalget.

Vedrørende forslaget om momsens har hr. Svend Jakobsen bl. a. stillet spørgsmålet: hvorfor 110 m²? Det har andre også været inde på. Der ligger, som det også er sagt, en ganske klar økonomisk beregning af, hvor meget der er til rådighed; inden for den økonomiske ramme har man kunnet bevæge sig, og hvis man går højere op end de 110 m² som overgrænse, ja, så må man tilsvarende bevæge sig nedad med refusionen i kroner og øre.

Hr. Hastrup rejste spørgsmålet, om man ikke kunne indregne de 22 mill. kr., der sættes af til udlånsvirksomhed, det kan man naturligvis se på, men jeg tror ikke, det er mange øre pr. m² — eller mange kroner i hvert fald — disse 22 mill. kr. kan give i forhøjelse af satsen. Men det er givet, at der også her er ting, vi kan se på.

Spørgsmålet om administrationen af udlånsordningen vil jeg godt drøfte med udvalget ligesom spørgsmålet om ikrafttrædelsestidspunktet pr. 1. juli. Formuleringen af reglen om, at hvad der er påbegyndt før lovens ikrafttræden, behandles efter de gamle regler, kan give nogle vanskeligheder.